

večni promotor, redno postavljen, priznavamo s tem pismom in hočemo izpričati, da je bil

Gaj Julij Cezar Oktavijan Avgust, porojen v Rimu, po dobro prestanem izpitu v navzočnosti vseh bogov na slovesen način povzdignjen v čast božjo in so mu bile podane pravice in predpravice božje. V zagotovilo te časti in teh pravic smo podpisali svoja imena in pritisnili nebeški pečat . . .

(Dalje prihodnjič.)

Oj dobro jutro, hišna mati.

Oj dobro jutro, hišna mati,
oj dobro jutro Bog vam daj!
Namenil sem se v trg pogledat,
kjer velika bo maša zdaj.

A glejte, nimam, nimam rože,
da za klobuk si jo pripnem,
a glejte, nimam, nimam družbe,
da z njo po cesti beli grem.

Vsi drugi, mati, tak prešerno
z očmi me, mati, pikajo,
in rožmarine za klobuke
vsi drugi, mati, vtikajo.

Ah takrat kri vzkipi mi, mati,
na srce žalost leže mi —
Jaz fantič mlad sem, bolj kot noži
pogled njih v srce reže mi . . .

Jaz fantič mlad sem, čujte, mati,
mlado, ah, hčerko dajte mi . . .
Hej, žalost in vsi ti sosedje,
ne enega več blizu ni!

Aleksandrov.

Visoka molitev.

Večni Bog,
pred tebe pokleknem tja
in prosim te sklenjenih rok
in iz vsega srca:
Obvaruj me blamaž,
kristjana udanega,
nepotrebni fraz
in vsega dognanega,
obvaruj me barbarstva

in vsega neblagega,
varuj me varstva
prijatla predrazega . . .
ah, in daj mi moči,
premagati blesk oči
in sebe premagati vsaki čas,
daj okusa mi pravega
in usmili se mene, vihrovega
vsem ljubim ljudem na rovaš . . .

Aleksandrov.

